

Л. Н. ТОЛСТОЙ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ.

Від Редакції. Повна бібліографія творів чужоземних письменників в українських перекладах навряд чи з'явиться раніш, як за яких 10 років. На перешкоді здійсненню цього завдання, над яким вже інтенсивно працює Інститут Книгознавства, стоїть неупорядкованість та неупорядкованість наших навіть найбільших бібліотек. Такий стан наших бібліотек примушує бібліографа часто відмовлятися від описування de visu, і звертатися по допомогу до інших бібліографів, до бібліотек, що перебувають навіть не на терені Радянської України. Звичайно, така робота не дає потрібної повноти і бажаної технічної досконалости. Проте потреба в такому бібліографічному показчику надто велика, щоб його складання відсувати на довгий час.

Ми гадаємо, що появі повної бібліографії мають передувати окремі дрібніші, обмежені або групою джерел (як то зроблено з періодичними виданнями та альманахами в бібліографії, що упорядкували Ю. Меженко та М. Яшек „Життя й Революція“ 1929 р. ч. 4—8), або певним письменником (напр. бібліографія творів Гайне в укр. перекладах, що упорядкував Д. Загуд і тепер друкує ДВУ). Такі підготовчі роботи дадуть можливість в близькому часі взятися до упорядкування повної бібліографії, що підсумує наші культурні придбання і покаже оскільки міцні були і є в нашій літературі звязки з чужоземним письменством.

Наш бібліографічний показчик склали два автора: Володимир Дорошенко і В. Дроздовський. Перший з упорядників зібрав твори друковані поза тереном УСРР, другий подав бібліографію видань, друкованих переважно на Україні Наддніпрянській. До цієї основної маси кілька карток додано від Інститута Книгознавства.

За основний дефект нашої бібліографії ми вважаємо не зовсім однакові форми запису, що їх уживали обидва упорядники. Хоч Редакція Бібліологічних Вістей і спробувала уніфікувати їх, але повної єдності досягти ми не могли, бо один автор постійно мешкає у Львові, а другий в Ленінграді. Проте ми гадаємо, що цей показчик навіть при деякій недосконалости своїй, матиме практичне значення, а крім того він дозволить зробити і деякі загального характеру висновки.

В бібліографії, друкованій в „Житті й Революція“ ціла російська література вклалася в 347 записів, з них 4 творів Толстого. В нашій бібліографії сам Толстой має 149 записів. Що правда там тільки друковане в періодичній пресі, а тут і окремі видання, хоч і тут аналітичних записів ми маємо 68. Це порівняння дозволяє нам, хоч і приблизно уявити розміри повної майбутньої бібліографії, а також примушує нас бібліографів поставитися з подвійною уважністю до підбору джерел.

Альберт. Оповідань. З великоруского переклав Андрійко „Дѣло“ 1895, ч.ч. 156—160.

Асирійський цар Асархадон. Народна бібліотека. Рік I. Число 4. 1 лютого 1911. — Видає Видавничий Відділ Союзу руских хліборобських спілок на Буковині „Селянська каса“. З друкарні тов. „Руска Рада“. Чернівці (1911). ст. 32. [На